

ƠN GỌI ĐẾN TỪ LINH MỤC THÁNH THIÊN

Đức Cha Athanasius Schneider là Giám Mục Phụ Tá giáo phận Karaganda thuộc cộng hòa Kazakhstan ở miền Trung Á.

Kazakistan trước kia thuộc Liên Bang Sô-Viết, nghĩa là, từng sống dưới chế độ cộng sản vô thần. Đức Cha Schneider là tác giả cuốn "Dominus Est" thuật lại những tấm gương anh dũng của các phụ nữ Công Giáo trong thời kỳ Giáo Hội Công Giáo bị bách hại đẫm máu và tàn khốc tại Kazakhstan. Các bà đã lấy chính mạng sống để bày tỏ lòng yêu mến Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể và để bảo vệ các Linh Mục. Dẫn đầu danh sách là bà Maria Schneider hiền mẫu của Đức Cha. Xin trích dịch chứng từ ơn gọi Linh Mục do chính Đức Cha Athanasius Schneider trình bày.

Tôi chào đời tại Trung Á nơi xứ Kirghistan nằm sát biên giới Trung Quốc trong một gia đình Công Giáo người Đức. Thời đệ nhị thế chiến 1939-1945 Cha Mẹ tôi bị lưu đày tới Rặng Urali. Nơi đây Cha Mẹ tôi sống kiếp tù nhân và nô lệ trong hoàn cảnh vô cùng khó khăn. Tuy nhiên, cho dù bị bách hại và bị sỉ nhục, Cha Mẹ tôi vẫn bảo tồn nguyên vẹn Đức Tin Công Giáo và sống Đạo chân thành. Chặng đường khốn khổ kéo dài từ 1945 đến 1960. Trong thời gian này các tín hữu Công Giáo vẫn lén lút tụ họp để đọc kinh cầu nguyện chung. Vài Linh Mục Công Giáo - hoặc bị tù hoặc bị quản thúc tại gia hoặc bị lưu đày - thỉnh thoảng kín đáo đến viếng thăm các tín hữu Công Giáo sống nơi Rặng Urali.

Năm 1960 Cha Mẹ tôi chuyển về Trung Á sống tại Kirghistan nơi tôi sinh ra và lớn lên. Năm tôi lên 12 tuổi - nhờ một phép lạ của THIÊN CHÚA - Cha Mẹ tôi thành công trong việc trốn thoát khỏi Liên Bang Xô-Viết cộng sản về sống tại Tây Đức tự do, nơi có bà con họ hàng. Gia đình chúng tôi coi biến cố này như có bàn tay can thiệp của Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, Đấng mà gia đình chúng tôi luôn luôn yêu mến và khẩn cầu.

Tại Tây Đức tôi tiếp tục việc học và năm 21 tuổi tôi qua nước Áo gia nhập dòng Kinh Sĩ Thánh Giá sống theo qui luật Thánh Agostino. Sau thời gian Nhà Tập, Bề Trên gởi tôi đi truyền giáo bên Brasil và tại đây tôi thụ phong Linh Mục năm 1990. Tiếp đó Bề Trên muốn tôi trau dồi thêm tiếng Nga và gởi tôi đến Đại Chủng Viện ở Karaganda thuộc Trung Á với nhiệm vụ làm Cha Linh Hướng và Giáo Sư. Năm 2006 Đức Thánh Cha Biển Đức XVI chỉ định tôi làm Giám Mục Phụ Tá giáo phận Karaganda.

Về nền giáo dục Công Giáo thì tất cả những gì tôi hấp thụ từ gia đình và từ Cha Mẹ đều là ân huệ cao cả đến từ THIÊN CHÚA. THIÊN CHÚA ban cho tôi có bậc Cha Mẹ là tín hữu Công Giáo đạo đức và nhiệt thành. Ông Bà Nội Ngoại của tôi cũng thế. Tôi có thể khẳng định cách nôm na nhưng sâu sắc rằng:

- Tôi nhận Đức Tin Công Giáo qua dòng sữa Mẹ cho tôi bú.

Thật là hồng ân trọng đại! Tôi nhớ rất rõ trong thời thơ ấu - lúc ấy hoàn toàn vắng bóng các Linh Mục Công Giáo - đều đặn vào mỗi buổi tối, Cha Mẹ tôi quy tụ bốn đứa con lại và cầu nguyện chung. Chúng tôi quỳ gối trong phòng và cùng đọc kinh. Chúa Nhật thì buổi đọc kinh chung trở thành buổi cử hành phụng vụ Lời Chúa thay thế cho Thánh Lễ.

Một giai thoại thật đẹp mà tôi muốn kể lại liên quan đến bí tích Rửa Tội của tôi. Sau khi tôi chào đời một tuần lễ, Mẹ tôi muốn rửa tội cho tôi, bởi vì, Mẹ tôi lo lắng không biết đến bao giờ mới gặp một Linh Mục Công Giáo. Có thể là một năm nhưng cũng có thể phải chờ đợi đến 2 hoặc 3 năm. Do đó, trước mặt Cha tôi, Mẹ tôi lấy nước đổ trên đầu tôi và đọc Nhân danh Cha và Con và Thánh Thần. Rồi Mẹ hỏi Cha rửa tội như thế có đúng không. Cha tôi trả lời:

- Không biết!

Mẹ tôi liền nói:

- Vậy thì em rửa tội lại và cố gắng làm thật đúng nghi thức!

Nói xong, Mẹ lấy nước đổ trên đầu tôi và trang trọng đọc công thức rửa tội. Lần này thì Mẹ tôi cảm thấy an tâm hơn. Một năm sau có một Linh Mục Công Giáo lén lút đến thăm chúng tôi. Cha muốn tất cả các bà mẹ mang con nhỏ đến để Cha rửa tội. Cha hỏi Mẹ tôi:

- Con bà đã được rửa tội chưa?

Mẹ tôi đáp:

- Thừa Cha, con rửa tội cho cháu rồi!

Cha nói:

- Không sao hết! Tôi rửa tội lại, bởi vì tôi không biết bà rửa tội có đúng thể thức không.

Như thế, tôi được rửa tội đến ba lần!

Ơn gọi Linh Mục của tôi nảy sinh từ nước Estoni. Hồi đó, mỗi Chúa Nhật gia đình chúng tôi lái xe sang nước Estoni lánh giềng để tham dự Thánh Lễ. Chúng tôi đi trong bóng tối: đi ban đêm và về ban đêm. Bởi vì, vào thời ấy, nhà nước cộng sản vô thần cấm Cha Mẹ mang con cái theo khi đi dự lễ. Nếu bị bắt gặp, họ sẽ tước đoạt con cái và giao cho Viện Mồ Côi.

Sau Thánh Lễ, mọi người quây quần chen chúc trong căn phòng nhỏ bé của vị Linh Mục. Hình ảnh vị Linh Mục thánh thiện ghi một dấu ấn thật đậm trong con tim thơ trẻ của tôi. Năm ấy lên 10 hay 11 tuổi.

Chính vị Linh Mục này chuẩn bị cho tôi xưng tội và rước lễ lần đầu. Sau đó ngài bị giam tù. Bây giờ thì ngài qua đời rồi. Quí danh ngài là Pabloski và là Linh Mục dòng Cappuccino. Cử chỉ lời nói của ngài thật trang trọng nhưng cũng thật lôi cuốn đối với đứa con nít như tôi. Con nít thường tò mò và đặt nhiều câu hỏi. Tôi thắc mắc hỏi Mẹ:

- Mẹ ơi, làm thế nào để trở thành Linh Mục?

Tôi chỉ hỏi vì tò mò chứ không mấy may có ý hướng trở thành Linh Mục. Tôi nhớ rất rõ là Mẹ tôi đứng lên và nói:

- Để trở thành Linh Mục thì THIÊN CHÚA phải gọi!

Tôi không hiểu câu trả lời của Mẹ. Tôi không hiểu và cũng từ đó tôi không bao giờ hỏi Mẹ về chức Linh Mục nữa.

Mãi cho đến khi gia đình chúng tôi di chuyển về Tây Đức, vào một ngày trong năm 12 tuổi, hình ảnh vị Linh Mục Cappuccino thánh thiện bên nước Estoni bỗng hiện về trong trí nhớ của tôi. Cùng lúc, nảy sinh trong tôi niềm ước muốn trở thành Linh Mục. Ước muốn lớn mạnh mãi cho đến năm 13 tuổi thì tôi cảm thấy chắc chắn mình có ơn gọi Linh Mục. Tôi cũng bỗng nhiên hiểu lời Mẹ nói năm xưa:

- THIÊN CHÚA phải gọi!

Tôi dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA vì không bao giờ nghi ngờ về ơn gọi của mình. Không bao giờ! Muôn vàn cảm tạ THIÊN CHÚA. Tôi thanh thản tiến bước trong hành trình ơn gọi Linh Mục.

Nhân dịp này, tôi muốn đưa ra lời mời gọi - đặc biệt là các bạn trẻ và các gia đình trẻ - xin mọi người hãy vun trồng Đức Tin Công Giáo ngay trong Gia Đình. Hỡi các bậc Cha Mẹ trẻ, xin quý vị hãy cầu nguyện chung với con cái. Hãy dạy cho con cái biết CẦU NGUYỆN. Hãy nêu cao gương sáng cho con cái bằng chính cuộc sống đạo đức chân thành của quý vị. Hãy thông truyền Đức Tin Công Giáo tuyệt đẹp cho con cái của quý vị. Riêng đối với các Bà Mẹ gia đình, đừng sợ hãi hoặc ngần ngại cầu xin rằng:

- Lạy Chúa, khi Chúa muốn, xin Chúa hãy gọi một trong các con trai của con vào chức vụ Linh Mục.

Nguyện xin THIÊN CHÚA, qua lời chuyển cầu của Đức Mẹ MARIA, chúc lành cho tất cả các Gia Đình anh chị em, cho đau khổ cũng như cho các ước muốn của anh chị em. Xin THIÊN CHÚA chúc lành cho anh chị em!

... Đức Chúa GIÊSU phán: "Thật, Thầy bảo thật các con: Ai không đi qua cửa mà vào ràn chiên, nhưng trèo qua lối khác mà vào, người ấy là kẻ trộm, kẻ cướp. Còn ai đi qua cửa mà vào, người ấy là mục tử. Người giữ cửa mở cho anh ta vào, và chiên nghe tiếng của anh; anh gọi tên từng con chiên, rồi dẫn chúng ra. Khi đã cho chiên ra hết, anh ta đi trước và chiên đi theo sau, vì chúng nhận biết tiếng của anh. Chúng sẽ không theo người lạ, nhưng sẽ chạy trốn, vì chúng không nhận biết tiếng người lạ ... Thật, Thầy bảo thật các con: Thầy là cửa cho chiên ra vào. Mọi kẻ đến trước Thầy đều là trộm cướp; nhưng chiên đã không nghe họ. Thầy là Cửa. Ai qua Thầy mà vào thì sẽ được cứu rỗi. Người ấy sẽ ra vào và gặp được đồng cỏ. Kẻ trộm chỉ đến để ăn trộm, giết hại và phá hủy. Phần Thầy, Thầy đến để cho chiên được sống và sống dồi dào" (Gioan 10,1-10).

("Il Settimanale di Padre Pio", Anno IX, 7 Febbraio 2010, n.5, trang 17-20)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt